

A C-338/11. sz., Santander Asset Management SGIIC SA kontra Directeur des résidents à l'étranger et des services généraux és a C-339/11–C-347/11. sz., Santander Asset Management SGIIC SA és társai kontra Ministre du Budget, des Comptes publics, de la Fonction publique et de la Réforme de l'État egyesített ügyekben hozott ítélet

Sajtó és Tájékoztatás

Az uniós joggal ellentétes az a francia szabályozás, amely a belföldi és külföldi illetőségű, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV-k) részére fizetett belföldi eredetű osztalékok vonatkozásában eltérő adószabályozást vezet be

Az uniós jog értelmében tilos a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti tőkemozgásra vonatkozó minden korlátozás¹. E tilalom nem érinti a tagállamoknak azt a jogát, hogy alkalmazzák adójoguk azon vonatkozó rendelkezéseit, amelyek a lakóhely vagy a tőkebefektetés helye alapján az adózók között különbséget tesznek². E nemzeti rendelkezések ugyanakkor nem szolgálhatnak a szabad tőkemozgásra és fizetési műveletekre vonatkozó önkényes megkülönböztetés vagy rejtett korlátozás eszközeül³.

A jelen ügyek alapjául szolgáló jogviták a franciaországi illetőségű társaságok által az átruházható értékpapírokkal foglalkozó azon kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV-k) részére fizetett osztalékokra vonatkozó francia adószabályozással kapcsolatosak, amelyek nem ebben az államban rendelkeznek illetőséggel. Az ÁÉKBV-k (kezelő társaság vagy befektetési társaság által működtetett közös befektetési alapok) minden megtakarító (befektetési-jegy-tulajdonos) részére lehetővé teszik, hogy a tőkéjük kezelését olyan szakértőre bízják, aki vállalja annak egy vagy több meghatározott pénzügyi piacon történő befektetését. A francia adószabályozás szerint a franciaországi illetőséggel nem rendelkező ÁÉKBV-k részére fizetett osztalékok után 25%-os forrásadót kell fizetni, míg az ilyen osztalékokra nem vonatkozik az adókötelezettség, amennyiben azokat belföldi illetőségű ÁÉKBV-k részére fizetik.

A francia szabályozást vitatja tíz olyan belga, német, spanyol és egyesült államokbeli ÁÉKBV⁴, amelyek többek között francia társaságok részvényeibe fektetnek be, e jogcímen pedig osztalékokban részesülnek, és forrásadó alá tartoznak. Arra hivatkoznak, hogy a tőke uniós jog által biztosított szabad mozgásához képest hátrányos megkülönböztetés áll fenn.

Az e keresetek tárgyában eljáró tribunal administratif de Montreuil (Franciaország) lényegében azt kérdezi a Bíróságtól, hogy az uniós joggal ellentétes-e az a francia szabályozás, amely az ÁÉKBV-knek fizetett belföldi eredetű osztalékokat a kedvezményezett szervezet illetőségétől függően eltérő adóügyi bánásmódban részesíti. E bíróság különösen arra keresi a választ, hogy a belföldi illetőségű társaságok által a külföldi illetőségű ÁÉKBV-k részére fizetett osztalékok adóztatásával kapcsolatban annak eldöntése érdekében, hogy a tőke szabad mozgásának akadályozását képező eltérő bánásmód áll-e fenn, a helyzetek összehasonlítását csak az ÁÉKBV

¹ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 63. cikke.

² Az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdése.

³ Az EUMSZ 65. cikk (3) bekezdése.

⁴ A Santander Asset Management SGIIC SA, a FIM Santander Top 25 Euro Fi nevében; a Santander Asset Management SGIIC SA, a Cartera Mobiliaria SA SICAV nevében; a Kapitalanlagegesellschaft mbH, az Alltri Inka nevében; az Allianz Global Investors Kapitalanlagegesellschaft mbH, a DBI-Fonds APT n° 737 nevében; a SICAV KBC Select Immo; az SGSS Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH; az International Values Series of the DFA Investment Trust Co.; a Continental Small Co. Series of the DFA Investment Trust Co.; a SICAV GA Fund B; a Generali Investments Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH, az AMB Generali Aktien Euroland nevében.

szintjén kell-e elvégezni, vagy pedig a befektetésijegy-tulajdonosok helyzetét is figyelembe kell venni.

A Bíróság **először is** emlékeztet arra, hogy az uniós jog által tiltott, tőkemozgást korlátozó intézkedések azon intézkedéseket foglalják magukban, amelyek alkalmasak arra, hogy eltántorítsák a külföldi illetőségeket attól, hogy valamely tagállamban beruházásokat hajtsanak végre, illetve az említett tagállam illetőségével rendelkezőket attól, hogy más tagállamokban hajtsanak végre beruházásokat. Az osztalékokra vonatkozó, az ÁÉKBV-k között az illetőségüktől függően eltérő adóügyi bánásmód alkalmas arra, hogy eltántorítsa egyrészt a külföldi illetőségű ÁÉKBV-ket a Franciaországban székhellyel rendelkező társaságokba történő befektetéstől, másrészt pedig a franciaországi illetőségű befektetőket a külföldi illetőségű ÁÉKBV-kben történő részesedésszerzéstől. Ezért **a Bíróság megállapítja, hogy a francia szabályozás a tőke szabad mozgásának az uniós jog által főszabály szerint tiltott korlátozását képezi.**

Másodszor, a Bíróság azt vizsgálja, hogy e korlátozás a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezésekre tekintettel igazolható-e. Ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy az eltérő bánásmód csak akkor tekinthető az uniós joggal összeegyeztethetőnek, ha objektíve össze nem hasonlítható helyzetekre vonatkozik, vagy közérdeken alapuló nyomós indok alapján igazolható.

Egyrészt a helyzetek összehasonlíthatóságának mérlegelése érdekében a Bíróságtól azt kérdezik, hogy az ÁÉKBV-k helyzete mellett a befektetésijegy-tulajdonosok helyzetét is figyelembe kell-e venni. Válaszában a Bíróság hangsúlyozza, hogy az egyes tagállamoknak kell az uniós jog tiszteletben tartásával kialakítaniuk a felosztott nyereség adóztatására vonatkozó rendszerüket. Ha azonban a nemzeti adójogi szabályozás a felosztott nyereség adóztatása kapcsán megkülönböztető kritériumot állapít meg, a helyzetek összehasonlíthatóságának mérlegelését e kritérium figyelembevételével kell elvégezni. A jelen esetben a francia szabályozás az ÁÉKBV illetőségén alapuló releváns megkülönböztető kritériumot határoz meg, amennyiben csak a külföldi illetőségű ÁÉKBV-ket kötelezi arra, hogy az általuk kapott osztalékok után forrásadót fizessenek. A Bíróság e megkülönböztető kritériumra tekintettel megállapítja, hogy egyedül az ÁÉKBV-k szintjén, a befektetésijegy-tulajdonosok helyzetének figyelembevétel nélkül kell mérlegelni a helyzetek összehasonlíthatóságát annak eldöntése érdekében, hogy az említett szabályozás hátrányosan megkülönböztető jellegű-e vagy sem. Így **a releváns helyzet eltéréseivel nem igazolható a belföldi illetőségű és a külföldi illetőségű ÁÉKBV-k közötti eltérő bánásmód.**

A Bíróság másrészt megvizsgálja, hogy az eltérő bánásmódot igazolhatja-e közérdeken alapuló nyomós indok.

Az egyik igazolás a tagállamok között megosztott adóztatási joghatóság egyensúlya megőrzésének követelményéhez kapcsolódik. Az eltérő bánásmód ugyanis akkor fogadható el, ha a nemzeti szabályozás olyan magatartások megakadályozására irányul, amelyek alkalmasak arra, hogy veszélyeztessék a tagállamnak a területén végzett tevékenységekre vonatkozó adóztatási joghatósága gyakorlását. Mindazonáltal, ha valamely tagállam úgy döntött, hogy nem adóztatja a belföldi illetőségű kedvezményezett ÁÉKBV-k belföldi eredetű osztalékait, nem hivatkozhat a tagállamok között megosztott adóztatási joghatóság egyensúlyának megőrzéséhez fűződő követelményre a külföldi illetőségű kedvezményezett ÁÉKBV-k ilyen jövedelmei adóztatásának igazolása érdekében.

Hasonlóképp, a francia szabályozás az adóellenőrzések hatékonysága biztosításának szükségességével sem igazolható, amennyiben az adó kizárólag és kifejezetten a külföldi illetőségeket terheli.

Végül a francia szabályozás által bevezetett eltérő bánásmód az adószabályozás koherenciája megőrzésének szükségességével sem igazolható, mivel a belföldi illetőségű ÁÉKBV által kapott, belföldi eredetű osztalékok forrásadó alóli mentesítése és ezen osztalékoknak az említett ÁÉKBV befektetésijegy-tulajdonosainak jövedelmeként történő adóztatása között nem áll fenn közvetlen kapcsolat.

Következésképpen a Bíróság azt a választ adja, hogy **az uniós joggal ellentétes az a francia szabályozás, amely a belföldi eredetű osztalékok forrásadó formájában történő adóztatását írja elő abban az esetben, ha ezen osztalékokat más tagállamban illetőséggel rendelkező ÁÉKBV-k részére fizetik, míg az ilyen osztalékokra adómentesség vonatkozik azon ÁÉKBV-k esetében, amelyek Franciaországban rendelkeznek illetőséggel.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106